

Scântea

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

ANUL XXIII Nr. 2808

Duminică 1 Noiembrie 1953

4 PAGINI - 20 BANI

In interiorul ziarului:

Cei mai buni fii ai poporului muncitor propusii candidați în alegerile pentru sfaturile populare (pag. 2-a).

I. Ploscaru — Respectarea contractelor între industrie și comerț — condiție a îmbunătățirii aprovizionării celor ce muncesc (pag. 2-a).

SCRISORI CATRE „SCÂNTEIA”: Perușco Mateo — O primărie cu bucluc... (pag. 2-a).

CRONICA FAMILIULUI: D. Costin — Prin India (pag. 2-a).

Hotărârea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și a Comitetului Central al P.C.U.S. cu privire la lărgirea producției mărfurilor alimentare și îmbunătățirea calității lor (pag. 3-a).

Veronica Porumbacu — Primele impresii despre o carte de neuitat (pag. 3-a).

Declarația Comitetului Antifascist al Tineretului Sovietic (pag. 4-a).

Note de drum din R. P. Bulgaria: Aurel Mihale — Primele șarje (pag. 4-a).

O provocare nouă cu un fals vechi (pag. 4-a).

Declarația guvernului R. P. Albania cu privire la acordul greco-american (pag. 4-a).

Nelinșta în Consiliul de Comunicații din Franța în legătură cu „comunitatea defensivă europeană” (pag. 4-a).

Să grăbim însămânțările și arăturile adânci de toamnă!

Pe ogoarele patriei noastre se desăsoară muncile agricole de toamnă. Membrii gospodăriilor colective, întovărășiții, țărani cu gospodărie individuală, muncitorii agricoli din stațiunile de mașini și tractoare și din gospodăriile de stat, în suflăntă de grăia partidului și guvernului pentru avântul continuu al agriculturii, depun eforturi pentru a îndeplini în scurt timp planul însămânțărilor, al arăturilor adânci și al celorlalte munci de toamnă. Însămânțarea la vreme și în condiții agrotehnice bune a culturilor de toamnă, asigură trecerea la executarea arăturilor adânci și îngrășarea lor pentru culturile de primăvară constituie factorii de cea mai mare însemnătate în obținerea de recolte sporite.

Oamenii muncii din agricultură, organele Ministerului Agriculturii, comitetele executive ale sfaturilor populare, organizațiile de partid nu trebuie să uite niciun moment că însămânțările și arăturile adânci de toamnă sunt munci de sezon. Ele nu așteaptă, nu pot fi târăgănite. Însămânțarea la ocazie optimă și într-un timp scurt este de cea mai mare importanță pentru recolta. Deaceia, acum, când timpul este încă prielnic, trebuie depuse toate eforturile ca însămânțările de toamnă să se termine cât mai degrabă.

Antrenați în întrecerea socialistă, muncitorii din gospodăriile agricole de stat Urleasca-Galați, Pietruș-Costața, colectivul din Pricaz-Hunedoara, din Muncelul de Sus-Iasi, membrii a 7 întovărășiri din raionul Bacău au terminat însămânțările de toamnă înainte de data stabilită.

Muncind în încredere patriotică, țărani muncitori din comuna Sercia, raionul Făgăraș, și din multe alte sate din diferite regiuni au terminat însămânțările de toamnă la vreme.

Pentru succesul muncilor de toamnă o activitate prețioasă desăfoară inginerii și tehnicienii care lucrează în agricultură; mulți dintre ei s-au evidențiat în această campanie. Acolo unde tehnicienii agronomi au arătat un înalt spirit de răspundere, regulile agrotehnice au fost aplicate cu strictețe, iar muncile agricole sunt într-un stadiu înaintat. Membrii-Bistrița, întovărășii din Ijești, regiunea Bacău și țărani cu gospodărie individuală din aceste comune au fost sprânciți electivi de către agronomul Gheorghe Mihăilescu ca să-și schimbe sămânța, neorespundătoare cu sămânța de soi, să însămânțeze la timp cu sămânță tratată și condiționată și să facă arăturile adânci de toamnă.

În campania de toamnă s-au obținut succese însemnate în regiunile Baia Mare și Pitești, unde însămânțările de toamnă s-au terminat, și în regiunile Craiova, Ploiești, Oradea, unde însămânțările se apropie de sfârșit.

Rezultate însemnate în campania de toamnă s-au obținut și în regiunea București. Dar în multe raioane ale regiunii București se neglijează aplicarea metodelor agrotehnice înaintate, nu sunt combătute și dezbrăcate metode de lucru învechite, dăunătoare, pe care țărani le-au moștenit din vremea vechiului regim. În raionul Alexandria, de pildă, au fost însemnate suprafețe însemnate fără a se munci executarea în prealabil arătura. Asemenea metode de lucru nu pot decât să aducă pagube.

Muncile agricole de toamnă sunt mult rămase în urmă într-o serie de raioane, în special din regiunile Arad, Timișoara, Bărlad, Suceava, Iași. Comitetele executive ale sfaturilor populare din aceste raioane consideră că munca pentru efectuarea la timp a însămânțărilor și arăturilor adânci de toamnă este numai treaba secțiilor agricole și — în loc să-și concentreze forțele spre îndeplinirea la timp a acestei sarcini care nu suferă întârziere — se dezinteresează în mare măsură de problemele campaniei agricole.

Trbuie spus că în regiunile Galați și Constanța, deși s-au însămânțat suprafețe însemnate de teren, totuși în ultimele zile ritmul zilnic de însămânțare a scăzut. Acest lucru arată că organele de partid, de stat și agricole din aceste regiuni, multumindu-se cu rezultatele obținute până acum, au slăbit atenția față de mun-

cile agricole, lăsându-le să se desăfoare la voia întâmplării.

O mare însemnătate pentru grăbirea însămânțărilor și arăturilor adânci de toamnă are folosirea deplină a mașinilor și a vitelor de tracțiune. Deaceia, este foarte important să se respecte agrotehnicile. Cu deosebire, trebuie să se aibă în vedere că însămânțarea cu mașina în rânduri încrucișate și în rânduri dese asigură o răsărire mai uniformă, o creștere mai vizuoasă a culturilor, în acest fel obținându-se recolte mai mari. Trebuie să fie clar pentru fiecare om al muncii din agricultură că îndeplinirea tuturor cerințelor agrotehnice este condiția principală a obținerii unei recolte bogate.

Hotărârea guvernului și partidului cu privire la campania de toamnă arată că Ministerul Agriculturii, Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat, ministerele și organizațiile economice care au ferme și gospodării anexe, comitetele executive ale sfaturilor populare regionale, raionale și comunale sunt obligate să asigure respectarea regulilor agrotehnice.

Inginerii și tehnicienii agronomi au în această campanie rolul de mare însemnătate și răspundere. Lor le revine sarcina de a da o contribuție puternică la îndrumarea producătorilor agricoli, în vederea executării grăbnie și de calitate a însămânțărilor și arăturilor adânci de toamnă. Ei au datoria să lămurască pe producătorii agricoli și să-i convingă, prin exemple concrete, despre avantajele însămânțării la timp, ale executării arăturilor adânci, ale aplicării metodelor agrotehnice avansate.

Organele de partid și de stat trebuie să ducă o luptă perseverentă împotriva birocratismului ce se manifestă la unele secții agricole ale sfaturilor populare regionale și raionale, care încă nu vor să înțea seama că tehnicienii și inginerii agronomi trebuie folosiți exclusiv pentru îndrumarea și organizarea producției agricole. Locul specialiștilor agricoli este pe teren, în special loc producătorilor agricoli, acolo unde se hotărăște soarta producției.

Intensificând întrecerea socialistă oamenii muncii din stațiunile de mașini și tractoare și din gospodăriile agricole de stat trebuie să extindă aplicarea metodelor înaintate de lucru, cum este de pildă metoda graficului orar la arat și însămânțat.

Pentru grăbirea muncilor de toamnă, organele Ministerului Agriculturii și ale Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat trebuie să-și îmbunătățească munca, mai ales în ceea ce privește operativitatea îndrumării și controlului. Organele agricole ale sfaturilor populare trebuie să fie strâns legate de sat, de gospodăriile agricole, cărora să le dea un ajutor concret și eficient, pentru grăbirea muncilor și pentru aplicarea agrotehnicii avansate.

Organizațiile de bază, îndrumate de comitetele regionale și raionale de partid, au datoria să desăfoare o largă muncă politică astfel ca fiecare țărăn, fiecare colectivizat, întovărășit și fiecare muncitor agricol să înțeleagă și încredințeze marea pe care o are terminarea la vreme a muncilor de toamnă.

Agitatorii trebuie să fie instruiți în mod sistematic, pentru a folosi exemple din regiune, raion, comune, prin care să vedea că în mod sugestiv folosește aplicării agrotehnicii avansate.

În centrul atenției trebuie să stea intensificarea întrecerii patriotice între sate, comune și raioane, precum și a întrecerii socialiste în gospodăriile colective, întovărășiri agricole, S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat.

Terminarea la timp a însămânțărilor și arăturilor adânci de toamnă constituie o datorie patriotică a țărănimii, a întovărășitorilor și colectivizatorilor, a tuturor muncitorilor și tehnicienilor din gospodăriile de stat și S.M.T.-uri, a tuturor celor ce muncesc în agricultură.

Executarea la timp și în bune condiții agrotehnice a însămânțărilor și arăturilor adânci de toamnă înseamnă obținerea de recolte sporite în anul viitor. O producție agricolă sporită este de mare însemnătate pentru îmbunătățirea nivelului de viață și cultură al celor ce muncesc la orașe și sate, pentru întărirea și înflorirea patriei noastre, factor activ în lupta pentru apărarea păcii.

INFORMAȚII

Sâmbătă 31 Octombrie o.c. Ministrul Afacerilor Externe al R.P.R., Simion Bughici a primit în audiență pe Ten Gen, noul Ambasador al R.P.D. Coreea la

București, în legătură cu aprobarea depunerii a scrisorilor de acreditare.

(Agerpres)

In cinstea lui 7 Noiembrie și a alegerilor

Pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii!

Tot mai mult cucerim șantierelor de construcții

Fabrica de ciment „București” produce ciment pentru multe șantiere de construcții. De aici sunt expediate, lună de lună, noi trenuri încărcate cu ciment dat peste prevederile planului.

Dezvoltând întrecerea socialistă, colectivul acestei fabrici a dat patriei în primul 9 luni ale acestui an cu 9,8% mai mult clinker și cu 10% mai mult ciment față de sarcinile de plan. În luna Octombrie, în întâmplarea zilei de 7 Noiembrie și a alegerilor de deputați pentru sfaturile populare, muncitorii și tehnicienii de aici au dat un și mai puternic avânt întrecerii socialiste, izbutind să obțină succese deosebite. În această lună, ei și-au îndeplinit sarcinile de plan la ciment cu două zile înainte de termen.

În toate secțiile fabricii muncitorii s-au străduit să folosească mai bine capacitatea de producție a utilajelor, să desopereze și să valorifice noi rezerve interne pentru a spori necontenit producția de ciment. Succese importante au dobândit în Octombrie morarii frunțași în producție Marlin Obleanu și Serafim Sarciński, dela secția mori de ciment. Numal morarul Serafim Sarciński a realizat aproape 110 tone de ciment mai mult decât sarcinile de plan.

În secția mori de făină și secția cup-tonoro de clinker s'a desăfoarat o însuflețire lupta pentru realizarea a cât mai însemnate economii de energie electrică și combustibil. S'au evidențiat în mod deosebit morarii frunțași în producție Iosif Soldat și Dumitru Suvac și maistrul cocător stahanovist Avram Pârvescu.

Față de angajamentul luat, de a da în întrecerea socialistă în cinstea zilei de 7 Noiembrie 200 tone ciment peste plan, colectivul fabricii de ciment „București” a dat până la 30 Octombrie aproape 320 tone ciment mai mult decât prevederile planului.

Succesele metalurgiștilor dela „Înfrățirea” Oradea

ORADEA (dela corespondentul nostru). Ziua de 7 Noiembrie și alegerile de deputați în sfaturile populare sunt întâmplări care nu succese în producție de către metalurgiștii dela fabrica „Înfrățirea” din Oradea. În întrecerea socialistă ei extind metodele stahanoviste sovietice, descoperă și folosesc rezerve interne din întreprindere.

Numal în luna Septembrie, metalurgiștii de aici au produs cu 3,77% mai mult mașini rapide de a gradul tehnicate. Creșterea rapidă a înaltă de calificare a muncitorilor a dus la îmbunătățirea indicelui de utilizare a mașinilor.

O secție frunțasă

Traducând în viață hotărârile plenare largite a C.C. al P.M.R. din 19-20 August, colectivul fabricii de ulei „Fili-moon Sârbu” din Capitală a reușit să-și realizeze sarcinile de plan și să se depășească atât pe luna Septembrie cât și pe Octombrie.

Urmărind ridicarea neîncetată a productivității muncii, colectivul de muncitori și tehnicieni dela această fabrică a izbutit să pună în funcție descoajătoare nefolosite până acum. Din piesele vechi existente în fabrică au fost montate în secția extracție două prese dintre care una a și intrat în funcțiune. Prin folosirea acestei prese s'a ajuns la sporirea capacității de extracție a secției cu aproape 6000 kg. ulei zilnic. Colectivul acestei secții își depășește zilnic sarcinile de plan cu 20%. Comunități ca Nicolae Niculescu, Mihai Duscănescu sunt adevărate exemple în mun-că. În mod deosebit s'a mai evidențiat și frunțașa Maria Filip, filtratoare.

Construim după metode înaintate locuințe pentru mineri

Ca expresie a gri-jii partidului și guvernului pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale minerilor, în bazinul carbonifer al Văii Jiului se desăfoară un vast program de construcție. Până la sfârșitul planului cincinal se vor construi aici 5000 de apartamente, precum și numeroase instituții social-culturale și de sănătate.

Fiecare șantier de construcții din Valea Jiului este învestit cu mijloace mecanizate primite din Uniunea Sovietică sau fabricate de țântra noastră Industrie constructoare de mașini. Folosirea acestor mașini și utilaje ușurează eforturile și aplicarea metodelor stahanoviste sovietice la două posibilități de dezvoltare a muncii.

Metodele zidarilor stahanoviste sovietici au constituit pentru mine, ca și pentru mulți alți zidari de șantierul nostru, un izvor nesecat de învățăminte. Mal înță am aplicat metoda zidarilor sovietici Orlov „în formație de trei”. La baza acestei metode stă organizarea rațională a muncii în cadrul echipei.

Lucrând după această metodă, am izbutit să sporim producția cu peste 20%. De pildă, un bloc de 33 apartamente l-am zidit cu 12 zile înainte de termenul planificat.

Îndrumați de către organizația de partid și sprinții de colectivul de tehnicieni de pe șantier, noi am trecut, la începutul acestui an, la aplicarea unei noi metode rapide de zidărie — aceea a stahanovistului sovietic Corolov. Această metodă de zidărie, în formație de cinci” o aplicăm la construcția de ziduri groase, de o cărămidă și jumătate în sus. În afară de mine, în echipă lucrează încă un zidar calificat și trei ajutori necalificați. Eu, ca șef al echipei, execut operațiunile principale ca ridicarea corților de zidărie și așezarea rândului de cărămidă din partea exterioră a zidului. Cel de al doilea zidar calificat așează rândurile de cărămidă pe partea interioară a zidului. Primul ajutor ridică pe zid — așezându-l pe rândul dinăuntru — cărămidile necesare pentru zidirea rân-

dului din afară și în-tinde în același timp mortarul pe rândul dinafară; cel de al doilea ajutor ridică pe zid — așezându-l pe cărămidile necesare pentru zidirea rândului dinăuntru și în-tinde mortarul pe rândul dinăuntru. Ajutor al treilea completează golurile cu alcatăre și rosturile cu mortar și pregătește între timp cărămidile de 3 sferturi pentru colțuri.

Odată cu aplicarea acestei metode, noi folosim o serie de scule ale zidarilor stahanoviste sovietici, ca lopata Mațev, șalțul Șirov și altele.

A trecut aproape un an decând m-am echipat după metoda Corolov. De atunci, echipa noastră obține rezultate din ce în ce mai însemnate. Numal în luna Septembrie, lucrând după metoda Corolov, eu și-a depășit cu 166% sarcinile de producție. Blocul „I” compus din 33 apartamente, a fost planificat să fie zidit în 75 de zile; l-am construit în numai 42 de zile. Productivitatea muncii a crescut astfel cu 43% față de plan.

Nol ne dăm tot mal mult seama, pe zi ce trece, că prin folosirea metodei de zidărie rapidă Corolov avem puțină să descoperim și să folosim însemnate rezerve interne ale șantierului nostru.

Odată cu creșterea producției și productivității muncii la lucrările de zidărie, prin aplicarea acestei metode cresc și câștigurile noastre. Eu, de pildă, câștig lunar întro 1.300-1.400 lei, iar ceilalți muncitori din echipă câștigă câte 800-1.000 lei lunar.

Verificând în practică marile avantaje pe care ni le oferă studiile și aplicarea metodelor stahanoviste sovietice, eu mă pregătesc în prezent să organizez lucrările de construcții după metoda brigăzilor complexe, metodă care va da posibilitatea constructorilor să scurteze și mal mult termenul lucrărilor, să dea locuințele în folosință minerilor înainte de timpul planificat.

Roadele unei acțiuni patriotice

Aoțtuna patriotică a colectivului de muncitori și tehnicieni dela fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej”, de a desopere și folosi rezervele interne ale întreprinderii în scopul sporirii producției, a fost îmbrățișată de colectivele a peste 220 întreprinderi din industria usoră.

În întrecerea socialistă în cinstea zilei de 7 Noiembrie și a alegerilor de deputați în sfaturile populare, muncitorii și tehnicienii din aceste întreprinderi au făcut peste 2100 de propuneri concrete menite să ducă la descoperirea și folosirea a noi rezerve interne. Dintre acestea 927 priveso îmbunătățirea sortimentelor, 268 sunt în legătură cu îmbunătățirea calității produselor, iar restul au ca scop folosirea mai deplină a utilajului, sporirea productivității muncii, reducerea prețului de cost etc.

Numerosul colectiv de întreprinderi își îndeplinește cu cinste angajamentele luate în întrecerea socialistă.

Întreprinderea „Liberatea”-Sibiu, de pildă, a reușit să-și depășească planul, la secția țesătorie, cu 4,3%. Prin introducerea micilor mecanizări în secțiile de reparare, productivitatea muncii a crescut cu 7% față de 5% cât prevedea angajamentul. Deaceia, prin reînnoirea garniturilor dela mașinile de scâmoșat, productivitatea muncii a crescut la aceste mașini

dela 35%, iar calitatea produselor s'a îmbunătățit cu 7 la sută.

Rezultate însemnate obțin și muncitorii dela uzinele textile „Moldova”-Botoșani. În urma concepțării și reparării fuselor inactice dela ringuri, planul la filatură s'a realizat în proporție de 104,5%. Acest lucru a dat posibilitate țesătorilor să mă producă, peste plan, 7500 metri de țesătură.

Folosirea rezervelor interne constituie o preocupare de seamă și pentru colectivul fabricii de încălziminte „Nicolae Bălcescu” din București. Recent, în această fabrică a fost confecționată, cu resurse proprii, o mașină de cusut șireturi cu ajutorul cărora productivitatea muncii la această operație a sporit cu 10%. Prin confecționarea a 5 cărușoare speciale pentru transportul fetelor croite, odată cu creșterea productivității muncii, s'a îmbunătățit și calitatea produselor țesătoare croite. Productivitatea muncii a fost deosebit de sporită și prin construirea unui bazin pentru înmuat stofului, prin confecționarea unui imputat de bomburi, etc.

Rezultate însemnate în urma folosirii rezervelor interne au fost obținute și de colectivul fabricii de postav Buhuși, de București, dela „Dorobanțul”-Ploiești, „7 Noiembrie” București etc.

13.000 metri stofă peste plan

În întrecerea socialistă în cinstea zilei de 7 Noiembrie și a alegerilor de deputați în sfaturile populare, oamenii muncii din întreprinderea orașului Sighșoara își sporesc eforturile pentru a da cât mai multe produse de larg consum.

Astfel, colectivul fabricii de postav „6 Martie”, aplicând metode sovietice, a reușit să dea până acum, peste planul anual, mal bine de 13.000 metri înaltă stofă de bună calitate.

În această fabrică, productivitatea muncii a crescut în trimestrul III al anului cu 6,8% pe cap de muncitor, iar prețul de cost a fost redus pe același trimestru cu 2,7% față de plan.

Colectivul fabricii se mândrește cu muncitorii ca Zikel Ilona și Kinn Hermina, țesătoare stahanoviste, precum și cu filatoarea Rusu Maria; ele obțin succese deosebite în producție.

Încălțăminte din materiale economice

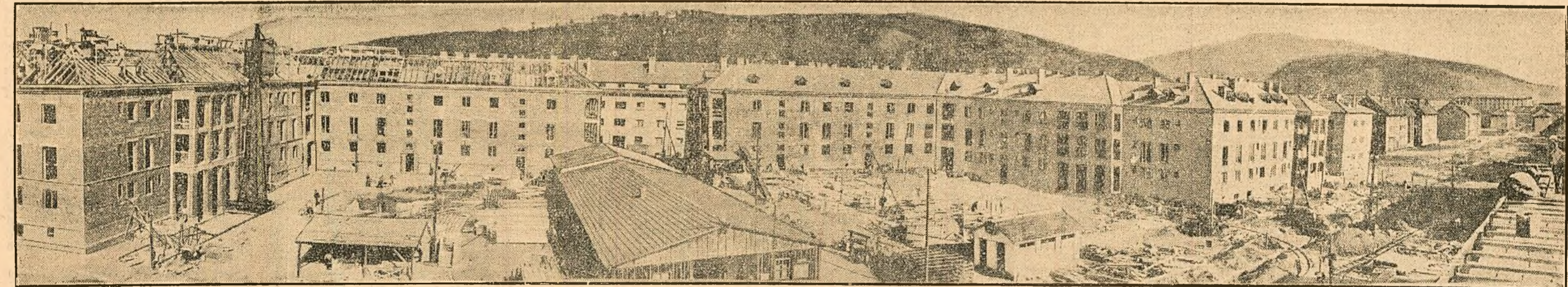
T. SEVERIN (dela redacția zărilor „Drumul Socialismului”).

Muncitorii cooperativi de încălziminte „Republica” din T. Severin au obținut anul acesta unele succese în activitatea lor, punând la dispoziția populației muncitoare sortimente mal variate de încălziminte și la un preț de cost redus față de anul trecut. Față de trimestrul III al anului 1952, de pildă, prețul de cost al produselor se reduce cu 7,2%.

Din materialele economice și recuperate, colectivul cooperativ de confecționare dela începutul acestui an așează bătătești de copil, curele de ceas, cordoane și alte obiecte de larg consum, în valoare de 45.000 lei.

În cinstea zilei de 7 Noiembrie și a alegerilor de deputați în sfaturile populare, cooperativa a depășit cu mult sarcinile de plan.

Frunțași sunt secțiile conduse de țărâșii Sugurel Nicolae, Constanțin Radu și Silia Matei.

La Reghin, în lumca Pomostului, acolo unde altădată se revărsau fără nicio oprimare Berzava, a fost construit în anul regimului de democrație populară un nou oraș muncitoresc. Astăzi, numeroase familii de muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari dela uzinele din Reghin locuiesc în apartamentele noi, bine amenajate ale blocurilor muncitorești construite în noul oraș.

Construirea de locuințe în acest important centru în dustrial al patriei noastre constituie o manifestare a grijii permanente pe care partidul și guvernul o acordă ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii.

În clișeu: Noi construcții de blocuri care s'au ridicat în orașul muncitoresc din lumca Pomostului.

Cei mai buni fii ai poporului muncitor, propuși candidați în alegerile pentru sfaturile populare In fruntea activității obștești din sat

ORADEA (dela corespondentul nostru). Imbrăcați în haine de sărbătoare, așa au venit țărânii muncitori din Ineu la adunarea pentru propunerea unui candidat la locul de deputat în Sfatul popular al raionului Ineu. Ei au înțeles să-și exprime bucuria pentru faptul că astăzi, în statul democrat-popular, au posibilitatea să aleagă din rândurile lor pe acei care cu răvnă și dragoste se vor ocupa de gospodărirea treburilor obștești. În amintirea celor mai bătrâni stăruie imaginea vurmilor de altădată, când la conducerea comunelor, plășilor și județelor erau cocoțați jefulorii ai avutului public, exploataorii înrațiți, urțiți de oamenii muncii.

Luând cuvântul cu prilejul adunării de propunere, tovarășa Maria Popa, învățătoare, a spus printre altele: „Grea și lipsită de bucurii era viața noastră, a tuturor celor ce muncim, în anii stăpânirii boierilor și capitaliștilor. În satul nostru, Ineu, băntuiau boile, sărăcia și mizeria. Țărânii muncitori robeau din greu și nimeni din cel dela stăpânire nu le escuta păsările. De multe ori, când vreun țărân muncitor venea cu o jalbă la primărie era dat pe mâna jandarmului, care

Il bătea până la sânge. Moșierii și chiburi erau mari și tari. Majoritatea țărânilor muncitori erau neștirii de carne, lucru ce convenea de minune exploataților. Priviți astăzi în jurul vostru. Realizările înfăptuite în comună vorbesc singure despre faptul că statul democrat-popular se ocupă cu un bun părinte de soarta noastră, că el se străduiește să ne facă traiul tot mai bun, mai luminos. Azi nu mai suntem slugi la moșieri și chiburi. Analfabetismul este aproape lichidat în sat, copiii învață carte. La Ineu avem școală cu ciclul I și II, avem cămin cultural, cooperativă, iar agronomii și zootehnicienii dela raion vin în mijlocul nostru dând țărânilor muncitori sfaturi prețioase. Altfel, când cel boi-navi murea cu zile fiindcă n'aveau bani să cumpere medicamente sau să plătească un medic. Astăzi ne bucurăm de asistență medicală gratuită. Pentru a înmuia realizările din comuna noastră, e bine să propunem candidați în sfaturile populare oameni harnici, cinștiți și pricepuți. Iată deci eu îl propun drept candidat al F.D.P. în circumscripția electorală raională Nr. 22 pe țărânul muncitor Florian Căpuș”.

Propunerea a fost primită cu bucurie

de cetățenii din Ineu. Au mai luat cuvântul numeroși țărâni muncitori care au arătat că tov. Florian Căpuș este un exemplu în muncă. În toate acțiunile din sat el este printre cei dintâi care la parte. Tot printre primii din sat și-a îndeplinit el obligațiile la colectare. De către sfatul popular comunal chemă pe țărânii muncitori să sprijine înfăptuirea unei lucrări sau a unei construcții. Florian Căpuș este tot printre cei dintâi care răspunde acestei chemări, mobilizând prin exemplul său și pe alți țărâni muncitori.

În unanimitate adunarea a propus drept candidat al F.D.P. în circumscripția electorală raională Nr. 22 din Ineu pe țărânul muncitor Florian Căpuș.

În cuprinsul raionului Oradea au mai fost propuși candidați colectivistiți fruntași Alexandru Lovăș din gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin” din satul Valda, în circumscripția electorală raională Nr. 3, tov. Ion Pop, președintele Comitetului executiv al Sfatului popular al comunei Sântandrei în circumscripția electorală raională Nr. 33.

O gospodină dintr'un cartier al Bârladului

BÂRLAD (dela corespondentul nostru). Se adunaseră zece de muncitori, funcționari, gospodine, meseriași din Cartierul Nou al orașului Bârlad în sala mare a grădiniței de copii. Discuțau despre realizările înfăptuite de statul popular orășenesc cu sprijinul cetățenilor și despre datoria de a propune drept candidați oameni harnici, gospodari pricepuți, care, fiind aleși deputați, să muncască cu tragero de inimă pentru o mai bună aprovizionare a populației cartierului, să combată neobișt. manifestările birocratice de nepăsare față de nevoile oamenilor muncii, care mai dăune în munca unor secții ale sfatului popular.

Tov. Ioana Roșca a vorbit despre sprijinul pe care adunările delegatelor de femei și comisia de femei de lângă sfatul popular l-au dat în vederea unei mai bune

gospodării a cartierului. Copiii cetățenilor din cartier nu se mai joacă pe maidane, ci sunt îngrijiți cu dragoste părintească în noua grădiniță. Intreg cartierul a fost rafidat, sfatul popular a construit un spital de copii, folosind în acest scop resurse locale.

„La toate aceste înfăpturi — a spus vorbitoarea — a contribuit și munca neobișt. a gospodinei Elena Murgoci, fiică de țărân săraci, care a simțit din plin jugul mizeriei, și care, însușișită de devotație față de regimul de democrație populară, desăfoară o activitate rodnică în cadrul comitei de femei de lângă sfatul popular orășenesc. Nu încapă înțoleală că ea merită cinstea de a fi propusă candidată în alegeri”.

Gospodina Maria Șega a susținut și ea

propunerea făcută, manifestându-și încrederea că tov. Elena Murgoci se va strădui să contribuie la ridicarea orașului și la îmbunătățirea condițiilor de trai ale oamenilor muncii.

„Mai mulți cetățeni au vorbit apoi despre marea însemnătate a atragerii masei largi de femei la sprijinirea acțiunilor inițiate de sfaturile populare, la gospodărirea treburilor obștești. Femeile constituie o mare forță în lupta pentru construirea vieții noi și această forță trebuie folosită din plin.”

Adunarea a hotărât să propună pe gospodina Elena Murgoci drept candidată a F.D.P. în circumscripția electorală orășenescă Nr. 32 în alegerile pentru Sfatul popular orășenesc Bârlad.

Contabilul gospodăriei de stat

BAIA MARE (dela trimisul nostru). Pe Valea Bârsului, pitit între copaci, se găsește satul Finteușul Mic din comuna Satu Lung, raionul Șomcuta Mare. Țărânii muncitori din acest sat au fost crunt exploatați, ani în șir, de către groful Tokeli, proprietar a 100 de moși și conace. Boierii români exploatau la fel de nemilos pe țărânii muncitori români și maghiari din satele adiacente. Țărânii finteușeni — zluarii, cum sunt numiți prin partea locului — își povestesc cu ură despre trairul lor amar din trecut, când, flămânzi și zdrențuiți, erau nevoiți să locuască în niște bordeie acoperite cu stuf și paie.

Ajutată de puterea populară, ei au început să-și construiască case noi, acoperite cu țigla. Lângă casele vechi se pot vedea acum primele 26 de case noi, construite de curând cu împrumut dela stat. Un număr de 47 familii de țărâni săraci și mijlocași au format o întovărășire agricolă.

Datorită lucrării pământului cu tractoarele S.M.T.-ului, și aplicării întocmai a regulilor agrotehnice, întovărășiiții au obținut în toamna aceasta 2160 kg. grâu la hectar și peste 2500 kg. porumb la hectar.

Harnici sunt țărânii finteușeni. Ei înțeleg să participe și la rezolvarea problemelor obștești, să ajute sfatul popular în munca sa.

Miercuri seara ei s'au adunat la școală pentru a propune un candidat în circumscripția electorală raională Nr. 38.

Primul care a luat cuvântul a fost țărânul întovărășit Ioan Gherasim, directorul căminului cultural, care a propus drept candidat pe contabilul șef Alexandru Pogăceanu, dela gospodăria agricolă de stat Satu Lung.

„Îl propun pe contabilul Alexandru Pogăceanu — a spus vorbitorul — pentru că atât timp cât am lucrat la gospodăria agricolă de stat l-am cunoscut bine și m'am putut convinge de calitățile lui. El este un tânăr care a dat dovadă de multă inițiativă, de conștiinciozitate în muncă, de spirit de răspundere. Alexandru Pogăceanu se străduiește să-și însușească calitățile funcționarului de tip nou, care este atașat poporului muncitor și luptă împotriva birocratismului. Întodeauna a fost apropiat de noi și ne-a dat ajutorul cerut. De nenumărate ori l-am văzut pe la sta-

țul popular comunal dând sprijin comitetului executiv în diferite acțiuni, atât în campania de însămânțări, cât și în acțiunea de înfrumusețare a comunei, etc. Împreună cu tineretul din gospodăria agricolă de stat, el a amenajat un teren de sport și a format o echipă de fotbal. Consider că merită pe deplin cinstea de a fi candidatul nostru în alegerile pentru sfaturile populare.”

Susținând propunerea făcută de tov. Ioan Gherasim, au mai luat cuvântul tov. Maria Torbușin, învățătoare, țărânul muncitor Gheorghe Pop și alții. În unanimitate, adunarea a hotărât să propună drept candidat al F.D.P. în circumscripția electorală raională Nr. 38 Finteușul Mic, pe tov. Alexandru Pogăceanu.

Astfel de adunări au mai avut loc în circumscripția electorală raională Nr. 27 Borlești, raionul Șomcuta Mare, unde a fost propus candidat al F.D.P. tov. Ștefan Pop, țărân muncitor; în circumscripția electorală raională No. 29, Ardușat, raionul Șomcuta Mare unde a fost propus tov. Verzeș Gavrilă, colectivist, etc.

SCRISORI CĂTRE „SCANTEIA”

O premiere cu bucluc...

Acum câțiva timp, într'o după amiază, membrii comitei de redacție ale gazetei de perete și agitații din orașul Sulina au fost convocați de către comitetul de partid local la o ședință.

La orele 18, când ne-am adunat în sala de ședințe, s'au făcut apariția tov. Mihail Dascălu, delegatul Comitetului raional de partid-Tulcea. S'a uitat în jur, ne-a cuprins pe toți într'o privire și s'a așezat la masă. El a anunțat ordinea de zi a ședinței: Premieria comitetului de redacție al gazetei de perete care s'a evidențiat în cadrul întrecerii. Apoi, a continuat:

— Comisia rațională de întrecere a acordat din sprijin real și efectiv comitei de redacție ale gazetei de perete. În urma unei analize amănunțite și concrete, efectuate pe teren, a felului cum și-au dus activitatea gazetele de perete, comisia rațională hotărâște să acorde comitetului de redacție al gazetei de perete „Inainte” premiul IV.

Cuvintele tovarășului Dascălu au stăruit, înainte de toate, uimirea tuturor celor prezenți la ședință. În sală a domnit câțiva timp o liniște adâncă. Era liniștea dinaintea furtunii.

Apoi au început discuțiile. Un tovarăș din comitetul de redacție al gazetei „Marea”, a întreprins discuția Plăcotele de Stat-Sulina, a spus: „Despre ce sprijin „real” și „efectiv” este vorba, tovarăș? Pe la noi n'a trecut niciun membru al comitei raionale de întrecere”. Tovarășii dela comitetul de redacție al gazetei „Farul” au arătat și ei același lucru: „Do când a pornit întrecerea între gazetele niciun membru al comitei n'a venit să vadă cum ne ducem munca. Poate au fost cei dela „Inainte” mai norocoși...”

Un tovarăș din comitetul de redacție al gazetei de perete „Cooperativa” a susținut și el cele arătate de vorbitorii dinaintea lui: „Nici gazeta noastră n'a fost vizitată de nimeni, în toată perioada întrecerii, dar mi-te îndrumă și sprijină în muncă...”

Delegatul comitetului raional de partid asculta și se uita în dreapta și în stânga, neștiind ce să facă. Deodată, și-a ațintit privirea asupra noastră, a membrilor comitetului de redacție al gazetei „Inainte”, implorând ajutor.

Și într'adevăr a primit ajutor din partea noastră. Noi am arătat că nici la noi n'a venit nimeni să ne sprijine în muncă, să ne întrebă cum lucrăm.

Pe tov. Dascălu îl treceau sudorile. De fapt, lucrurile se petrecuseră astfel: tov. Tănase Anghelută, șeful secției de propagandă și agitație a Comitetului raional de partid-Tulcea, când l-a trimis la Sulina pe tov. Dascălu, i-a spus: „Du-te, totul e aranjat, comisia rațională a lucrat bine, n'ai de făcut altceva decât să înmânezi premiul”.

Cât de bine a lucrat comisia rațională, cât de bine a analizat și controlat munca „pe teren” s'a văzut cum nu se poate mai limpede la această ședință. Toți câți eram acolo, în frunte cu delegatul comitetului raional de partid, ne-am lămurit pe deplin asupra faptului că tovarășii din comisia rațională de întrecere între gazetele de perete au lucrat în mod formal și birocratic.

Dacă s'ar institui un concurs pentru asemenea „merite”, ca formalismul, superficialitatea și birocratismul, atunci cu siguranță că tovarășii din această comisie s'ar situa cu toții pe locul I. Dar cum asemenea concursuri nu vor avea loc niciodată, credem că este necesar ca acești tovarășii să fie criticați serios, pentru ca să-și vină în fire, să se trezească la realitate și să-și dea seama că o astfel de muncă nu este folositoare nimănui.

PERUȘCO MATEO
redactor responsabil al gazetei de perete „Inainte”—Direcția Dunării Maritime-Sulina

140 de ani dela înființarea Spitalului Filantropia

Se împlinesc 140 ani de când a fost construit Spitalul Filantropia, una din principalele instituții medico-sanitare din țara noastră.

Inițiativa înființării spitalului a avut-o doctorul Constantin Caracș, pe atunci medic al Capitelor, un patriot înfălcărat, preocupat de îmbunătățirea situației sanitare din București, care, în acea vreme, era cu adevărat jalenică. Malaria băntuia cu furie, iar cazurile de ciumă erau frecvente. În 1810 existau în București, pentru o populație de peste 100.000 locuitori, numai 54 paturi de spital.

Istoricul înființării acestui spital este o măturie la sprijinul frăcesc primit și în domeniul sanitar de către poporul nostru din partea marelui popor rus. Documentele vremii subliniază aportul pe care l-a dat la construirea spitalului generalul M. I. Cutuzov, strălucitul comandant de osti.

Acțiunea doctorului Caracș pentru îmbunătățirea situației sanitare a întâmpinat o rezistență înversunată din partea boierilor epitropi ai boimilor dela Colțea și Pantelimon. Aceștia l-au interzis chiar să amestece în problemele de asistență publică. Doctorul Caracș a luat atunci inițiativa înființării unui spital. Acesta inițiativă însă n'ar fi putut prinde viață, așa cum arată însuși doctorul Caracș, fără sprijinul gloriosului comandant al ostilor rusești, generalul M. I. Cutuzov, aflat în trecere prin Țara Românească în anul războiului ruso-turc din 1806—1812.

Cutuzov, a cărui scurtă prezență în Muntenia a însemnat — așa cum arată cronicarul Zilot Românul — „o părintească îngrijire a Țării Românești”, și-a exprimat cu prilejul unei recepții regretul pentru lipsa de unități sanitare în Capitală și în același timp a donat o sumă de bani pentru fondarea unui spital.

În 1813 a început construirea Spitalului Filantropia. Regulamentul de funcționare a spitalului, făcut de doctorul

Caracș, era înspirat din sistemul de organizare sanitară a spitalurilor din Rusia. În anul regimului democrat-popular Spitalul Filantropia s'a dezvoltat mult. Vechile clinici de învățământ medical au fost transformate, după experiența științei medicale sovietice, în Institute de cercetări științifice. A crescut cu mult numărul paturilor. Spitalul a fost înzestrat cu aparatură modernă și utilaj de specialitate. Cercetarea științifică medicală este cu mult superioară celei de pe vremea regimului burghezo-moșteresc, datorită condițiilor create cercetătorilor de către puterea populară.

În cadrul Spitalului Filantropia funcționează Institutul de fiziologie normală și patologică condus de acad. D. Danileopolu, institut care se orientează în munca sa după învățăturile pavloviște asupra activității nervoase superioare. Tot în anul regimului democrat-popular a fost organizat Institutul oncologic — for medical de înaltă specialitate, cu sarcini deosebit de importante în combaterea profectă și curativă a cancerului. Din același complex de clădiri medicale face parte și Institutul O.R.L. În două din pavilioanele Spitalului Filantropia funcționează spitalul unificat de femei, organizat după experiența sovietică.

Muncitorii sanitari din Spitalul Filantropia sunt hotărâți să muncască fără preget ca instituția în care lucrează, și dela a cărei înființare se împlinesc 140 de ani, să aducă o contribuție tot mai însemnată la ocrotirea sănătății oamenilor muncii.

Cu prilejul aniversării spitalului, A.R.L.U.S., Societatea Științifice Medicale și Sindicatul muncitorilor sanitari organizează astăzi la ora 10 în sala de festivități o ședință festivă închinată împlinirii a 140 de ani dela înființarea Spitalului Filantropia.

Pe aripile cântului

În cadrul „Festivalului filmului muzical”, care va avea loc între 1 și 7 Noiembrie la cinematograful „Patria”, va fi prezentat în premieră filmul artistic tehnicolor „Pe aripile cântului” (Rimschi-Corsacov), o nouă realizare a studioului „Lenfilm”. Creând o imagine vie a activității și vieții lui Rimschi-Corsacov, filmul prezintă în același timp selecțiuni din cele mai celebre opere ale marelui compozitor. Creat în regia lui G. Roșal și G. Cazanchi, filmul este interpretat de actorii sovietici de frunte. În rolul lui Rimschi-Corsacov apare G. Belov; vestitul critic de artă Stasov este interpretat de N. Cerascov, iar compozitorul Glazunov de V. Hohraevov.

În clișeu: o scenă din film.

Cronica filmului

Prin India

Se zărește țărâmul de care se sparg valurile Oceanului Indian: Capul Comorin — punctul cel mai sudic al Indiei — în dreptul cărui se unesc învolburate apele Mării Arabe și ale Golfului Bengal... Pliină de ploresc, această imagine marchează începutul filmului documentar în culori „Prin India” (autor-regizor L. Varlamov) și totodată punctul de plecare în călătoria pe care spectatorii acestui film o întreprind însoțindu-l pe realizatorul său — delegatul cinematograful sovietic la Festivalul Cinematografic Internațional din India.

Multe și deosebite de interesante sunt cunoștințele despre India și despre viața poporului indian pe care le dobândim în cursul acestei călătorii cinematografice.

Prin imaginile sale, realizate artistic, filmul te conduce prin vechile orașe Madras, Calcutta, Djalpur, Bombay, Delhi, ș.a., îți înfățișează o seamă de temple și palate — monumente arhitectonice care sunt o măturie a civilizației și culturii milenare a poporului indian. Iată, de pildă, palatul-mausoleu din marmură albă, „Tadj Mahal” din Djalpur — „Mărgăritarul Indiei” după cum este denumit datorită unității sale frumuseți. Obiectivul operatorului se oprește asupra sculpturilor fine și mozaicurilor ce împodobesc clădirea. Vocea crâmciului (filmul e sincronizat în limba română), adaugă că 20.000 de țărâni robi au muncit timp de 18 ani pentru a construit acest palat înălț de 75 de metri... Vizităm „Fortul Roșu” din Delhi numit astfel datorită culorii zidurilor sale. Pășim într'un palat. Pe vremuri zidurile de marmură erau înrustate cu aur și pietre prețioase; apoi palatul a fost devastat de colonialiști, care au luat de aci „Koh-i-noor”-ul, cel mai mare briliant din lume. Jumătate din faldosul briliant indian a fost înrustată în coroana britanică, iar cealaltă jumătate e păstrată într'un muzeu din Londra.

Filmul ne înfățișează diferite ritualuri și procesiuni religioase, cu prilejul cărora cunoaștem amănunte interesante cu privire la datinile și credințele din India. Pe ecran apar templul maimuțelor. Peste tot malmutele mișună în voie. Ca și elefanții sau vacile, ele sunt scoțite animale sacre. Vedem apoi templul zeiței distrugerii — Kali, palatul împăratului Acbar, etc.

Alături de construcțiile străvechi, apar pe ecran noile palate, cartierele de vile fastuoase... Aici trăiesc, la umbra palmierilor, reprezentanții trusturilor imperiale. În opoziție cu luxul acestor clădiri,

se perindă în fața spectatorilor zguduitoare aspecte ale mizeriei de nedescris în care trăiesc uriașă majoritatea a populației.

Vezi țărâni cultivând pământul cu mijloacele care se întrebunau în urmă cu 500 de ani. Prin orașe circulă rîșce — trăsuri trase de oameni. Șanțurile străzilor constituie cușcușul a mii și mii de oameni fără adăpost. Știrii nesfârșite de „locuințe”, întocmite din acoperișuri improvizate proptite în bețe, „adăpostesc” familii numeroase care efectuează dorm, mănăncă, își cresc copiii, își trăiesc toată viața, în mijlocul străzii, în condiții neomenești... Iată-l pe docherul din Calcutta. Printre el sunt nenunțate femei. În docuri vasele transportate ale marilor trusturi sunt încărcate prin fofoștea forței fizice umane; bărbați și femei cară pe cap coșuri și blocuri de cărbune în greutate de zece de kilograme. Cruntă e sărăcia acestor oameni! În anul 1943 numai în provincia Bengal au murit de foame 3.500.000 de oameni...

Dar, prezentându-și poporul indian, filmul își dezvăluie și aspirațiile sale, aspecte ale luptei sale pentru o viață mai bună. Ele se oglindesc, de pildă, în baletul-pantomimă interpretat cu măiestrie de artiștii teatrului popular din Bengal — în care este prezentată lupta țărânilor împotriva moșterilor, sau în pantomima ce înfățișează lupta împotriva atâțătorilor la război. O sută de mii de persoane au participat la meelingul organizat la Madras în cinstea delegații cinematografice sovietice. Un meeling asemănător a avut loc și la Calcutta. Act se termină și călătoria noastră prin India.

Acest film documentar-artistic dă posibilitate spectatorilor să-și făurească o imagine reală asupra Indiei — adevărat continent, după mărimea populației ei dolice stă după China — asupra vieții și muncii celor ca. 400.000.000 de locuitori ai săi. El subliniază predecesiile și minciunile care erau răspândite în trecut în țara noastră — debilitate de cărtile și filmele „de senzație” ale colonialiștilor care zugrăvesc într'o lumină falsă situația poporului indian.

Plecând dela film, fiecare spectator își spune că un popor atât de mare și talentat, cu o țară atât de bogată, va ști să-și cucerească până la urmă o viață fericită, omenescă. În locul mizeriei negre și al foametei care ucide milioane și milioane de oameni anual.

D. COSTIN

Respectarea contractelor între industrie și comerț — condiție a îmbunătățirii aprovizionării celor ce muncesc

sum aparținând Ministerului Industriei Ușoare, cooperatelor meșteșugărești, etc.

Cunoașterea temeinică și din timp a nevoilor de consum ale populației are o mare însemnătate pentru asigurarea unei bune aprovizionări. Deși s'au făcut poși înainte în această direcție, trebuie spus că mai sunt o serie de defecțiuni în studierea și cunoașterea cererii de consum a populației, în prezentarea comenzilor, în repartiția și aducerea mărfurilor în regiuni și raioane. O mare răspundere în studierea cererii de consum a populației din regiuni și raioane revine în primul rând tuturor organizațiilor comerciale, care trebuie să desfășoare o vastă activitate în această direcție. Deosebite, comitețele executive ale sfaturilor populare, prin secțiunile comerciale, trebuie să cunoască ce mărfuri sunt căutate și se pot vinde în regiunea și raionul respectiv, luând măsuri concrete în această privință. Or, sunt numeroase cazuri când unele secțiuni comerciale ale sfaturilor populare, ca cele din regiunile Iași, Galați, Bârlad, nu se preocupă în suficientă măsură de aceste probleme, nu cunosc nevoile de consum ale populației.

Pentru a se asigura livrarea de către fabrici a acestor modele și sortimente necesare pieței este nevoie înainte de toate ca organele comerțului de stat și cooperatist să prezinte în termen nevoile pieței. În așa fel ca industria să-și poată întocmi planul de producție pe baza acestor nevoi. Nerespectarea acestei importante indicații creează greutăți în aprovizionarea pieței, așa cum s'a întâmpinat anul acesta când necesarul de produse pe modele și sortimente a fost prezentat industriei cu întârziere, astfel că multe fabrici au produs la întâmplare o serie de mărfuri fără a cunoaște dacă acestea sunt cerute de piață. Pentru ca contractele dintre industrie și comerț să devină cu adevărat părgăh puternice în acțiunea de îmbunătățire a aprovizionării populației este necesar ca studierea cererii de consum să fie considerată o problemă principală.

Problema încheierii în termen a contractelor între bazele de desfacere ale mii-

listerelor producătoare — ca verigi de legătură între industrie și comerț — cu fabricile pe de o parte, iar pe de altă parte cu organizațiile comerciale, trebuie să constituie o preocupare centrală a organelor de stat respective. Dacă cea mai mare parte din fabricile Industriei Ușoare luptă pentru încheierea la timp a contractelor cu bazele de desfacere, trebuie spus că mai sunt unele fabrici ale Ministerului Industriei Ușoare ca „11 Lunie”-Găvana, „Constantin David” din Lunca Călineului, „Bumbacul”-Timișoara și altele, care desconsideră această sarcină, ceea ce a due la situație că nici până la 17 Aprilie 1953 ele nu încheiaseră contracte cu baza de desfacere a Ministerului Industriei Ușoare-București pentru trimestrul I al acestui an. Aceste fabrici au continuat să producă mărfuri fără a cunoaște concret cerințele pieței. Această situație s'a petrecut și în trimestrul II, când fabrica ca „Dacia”-București, „Răscoala 1907”-București și altele, au întârziat mult încheierea contractelor cu bazele de desfacere respective. Răspundătoare de această situație sunt atât conducătorii fabricilor, care n'au luat măsuri pentru încheierea contractelor, cât și conducerea bazei M.I.U.-București, care n'a reușit să determine aceste întreprinderi să încheie contracte în termen.

Deosebit, sunt unele deficiențe în încheierea contractelor dintre bazele de desfacere și organizațiile comerțului de stat și cooperatist. Datorită încheierii cu întârziere a contractelor între baze și fabrici s'au încheiat cu întârziere și contractele cu organizațiile comerciale, ceea ce a dus la bunei aprovizionări a unităților de desfacere.

O etapă importantă în direcția asigurării rețelei comerciale cu mărfurile cerute pe piață o constituie executarea în termen a contractelor. Sunt numeroase fabrici ale M.I.U. ca „Vasla Vasilescu” Medias, Postăvaria Română București, „Industria textile” Lugoj și altele care respectă clauzele contractuale în ceea ce privește sortimentele și termenul de livrare. În multe locuri însă, nu se acordă importanța cuve-

nită acestor contracte, ele fiind privite ca un act formal și nu ca un act care trebuie să prevadă rețeaua de distribuție executată în mod obligatoriu. Astfel, în trimestrul III 1953, „Industria Bumbacului”-București, deși avea prevăzută în contract un anumit articol pentru cămăși bătărești, a trimis bazelor M.I.U.-București mărfuri în alt desen, necorespunzător cerințelor. La fel, fabrica textilă „30 Decembrie”-Arad nu a respectat clauzele contractuale în ceea ce privește desenele la diftină, indian imprimat, rips de rochii, livrând mari cantități de mărfuri în alt desen decât cel prevăzută în contract. Nerespectarea contractelor de către fabrici în ce privește culorile, sortimentul și calitatea mărfurilor prevăzute în contract duce în mod firesc la lipsa unor mărfuri care sunt căutate cu insistență pe piață de către oamenii muncii. O vină în această privință o au bazele de desfacere ale Ministerului Industriei Ușoare și centrele de recepție ale M.I.U. care nu due o luptă susținută pentru respectarea contractelor de către întreprinderi.

Pe de altă parte, sunt și unele organizații comerciale care, fie că nu ridică în termenul contractat mărfurile comandate, fie că nu acordă atenția cuvenită recepționării de mărfuri, admit întârzierea în rețeaua de desfacere a unor mărfuri de calitate necorespunzătoare.

Continua dezvoltare a circulației mărfurilor cere și din partea celor care recepționează mărfurile — atât a bazelor de desfacere ale industriei, cât și a oficiilor de gros și a organizațiilor comerciale — să-și îmbunătățească activitatea în această direcție, să constituie o barieră de necorespunzătoare pentru mărfurile care nu corespund din punct de vedere al calității și sortimentului.

Acum mai mult ca oricând, se impune necesitatea de a se opera și mai mare atenție problemelor încheierii la timp și respectării contractelor. Organele ministerelor producătoare de bunuri de larg consum, ale Ministerului Comerțului Interior și ale Centrococului, trebuie să se preocupe de studierea cererii de consum a populației, de încheierea la timp a contractelor, de respectarea disciplinei contractuale, de care depinde în mare măsură îmbunătățirea aprovizionării populației muncitore.

I. PLOSCARU

COMUNICAT

Sponsorii și teroriștii parașutați de serviciu...

de Tribunalul Militar Teritorial București, la 12 Octombrie 1953, au făcut cererea de grațiere.

Pătrunde tot mai mult radio-ul în casele oamenilor muncii

Preocupat de satisfacerea cerințelor culturale ale oamenilor muncii, Comitetul executiv al Sfatului popular al orașului Oradea...

In afara de emisiunile postului de radio București, stațiunile de radiofocare din cartierele Loșia și Velența se transmit programe locale în limbile maghiară și română.

RECENZIE

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară! Nr. 44 (260)

A apărut numărul 44/260 al ziarului „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!”

Articolul de fond, „Să întărim unitatea națională și internațională a oamenilor muncii”, este consacrat hotărârilor celui de al III-lea Congres Mondial al Sindicatelor.

Principiul agresiv al ațățătorilor la război Congresul le-a opus un program de sprinjire, prin toate mijloacele, a mișcării populare pentru pace, securitate internațională și independență națională.

Deosebit de puternic, se spune în articol, a răsunat la Congres glasul popoarelor asuprite din colonii.

Congresul a chemat organizațiile sindicale din toate țările să facă cunoscute maselor largi hotărârile sale și să obțină prin toate mijloacele îndeplinirea lor.

Ziarul publică integral textul Manifestului celui de al III-lea Congres Mondial al Sindicatelor adresat oamenilor muncii din întreaga lume.

Săptămâna teatrului sovietic

In cadrul Lunii Prieteniei Româno-Sovietice, pe scenele teatrelor din țara noastră se va desfășura între 1 și 7 Noiembrie „Săptămâna teatrului sovietic”.

In „Săptămâna teatrului sovietic”, pe scenele teatrelor din București, spectatorii vor putea asista la spectacolele cu plesca ca „Vassa Jeleznova”, „Liubov Iarovaia”, „Zori deasupra Moscovei”, „Floarea purpurie”, „Trei surori”, „Revizorul”, „Două legături”, „Voi trăi mereu”, „Platoon Crechet” și multe altele.

In aceeași perioadă, teatrele din provinciile vor da spectacole cu numeroase plesca sovietice. Teatrul de Stat din Timișoara — secția română — va juca „Nunta lui Crecnelni”, „Masena” și „Crângul de călini”, iar colectivul secției maghiare va interpreta plesca „Familia lui Allan”; Teatrul de Stat din Arad va reprezentați cu plesca „Cale liberă” și „Familia lui Allan”; Teatrul Național din Cluj va juca „Crângul de călini”, „Vieți nouă”, „Năframa de mătase” și „Cel din urmă”, iar Teatrul Maghiar de Stat din Cluj „Vassa Jeleznova”, „Lupii și oile” și „In stepele Ucrainei”. Spectacole cu plesca din dramaturgia clasică rusă și sovietică vor fi prezentate deosemeni pe scenele altor teatre.

Săptămâna muzicii sovietice la posturile de radio

Dintre numeroasele manifestări artistice și culturale ce se desfășoară în țara noastră cu prilejul Lunii Prieteniei Româno-Sovietice face parte și Săptămâna muzicii sovietice, care se va desfășura între 1-7 Noiembrie, prin emisiuni ale posturilor noastre de radio.

In cadrul acestor emisiuni, oamenii muncii din țara noastră vor putea asculta 7 concerte, cuprinzând lucrări din cele mai diferite genuri muzicale: muzică populară, simfonică, muzică de cameră, de operă, muzică de estradă și cântece de masă, în interpretări de o deosebită valoare artistică.

Primul concert din cadrul Săptămânii muzicii sovietice va fi transmis astăzi 1 Noiembrie, la ora 18.50, pe lungimea de undă 351 m. In această emisiune, ascultătorii vor putea cunoaște creațiile muzicale ale popoarelor din Uniunea Sovietică, în interpretarea unor mari ansambluri corale și instrumentale.

Luni 2 Noiembrie, la ora 17, va fi transmis pe aceeași lungime de undă cel de al II-lea concert, închinat muzicii simfonice sovietice; el va cuprinde „Uvertura solemnă” de Glier, scrisă de compozitorul sovietic cu prilejul celui de a 20-a aniversării la Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, „Sulta turcmenă” de V. Muhatov ș.a.

Vizitele delegației sovietice

Sâmbătă dimineața, Sofia Vladimirovna Bersonova-Ghalițnova, regizor principal al Teatrului de Stat din Moscova, „Comsomolul leninist”, artistă a poporului din R.S.F.S.R., laureată a Premiului Stalin, și Natalia Artemișna Rovnala, referent principal al VOCS-ului, au fost oaspeții Institutului de Teatrul „I. L. Caragiale”.

Membrii delegației au fost întâmpinați de tov. Costache Antoniu, directorul Institutului de Teatrul „I. L. Caragiale”, și de numeroși profesori.

Cu această ocazie, Sofia Vladimirovna Bersonova-Ghalițnova a asistat la orele de curs ale grupei I-A din anul II al Facultății de Artă Dramatică.

Apoi, Sofia Vladimirovna Bersonova-Ghalițnova a ținut în fața studenților și profesorilor Institutului de Teatrul „I. L. Caragiale” o conferință intitulată „Despre Stanislavski și sistemul lui”. (Agerpres)

HOTĂRÎREA Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și a Comitetului Central al P.C.U.S. cu privire la lărgirea producției mărfurilor alimentare și îmbunătățirea calității lor

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite:

Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au adoptat o Hotărâre „Cu privire la lărgirea producției mărfurilor alimentare și îmbunătățirea calității lor”.

In 1953, producția principalelor mărfuri alimentare a întreprinderilor Ministerului Industriei mărfurilor alimentare al U.R.S.S. va reprezenta față de anul 1940:

Carn — 162%; pește (pescuit) — 172%; mezeluri — 158%; unt — aproape de două ori mai mult; brânzeturi — de două ori mai mult; uleiuri vegetale — 153%; margarină — aproape de trei ori mai mult; zahăr — 169%; conserve — de 2,5 ori mai mult; produse zaharose — 172%; paste făinoase — de 2,2 ori mai mult; ouă — 124%; bere — 152%; vinuri din struguri — 184%.

In 1953 producția mărfurilor alimentare va crește cu peste 41% față de anul 1950.

Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și Comitetul Central al P.C.U.S. consideră că în prezent volumul și ritmul creșterii producției de mărfuri alimentare nu asigură îndeplinirea sarcinii ridicării mai rapid a nivelului material și cultural al poporului sovietic.

Successesle obținute în dezvoltarea industriei grele, dezvoltarea agriculturii și măsurile pentru avântul continuu al acestora asigură crearea unei baze trainice de materii prime pentru realizarea unei coturi în producția mărfurilor alimentare.

Sarcina imediată, se spune în Hotărâre, constă în a ridica considerabil în următorii 2-3 ani gradul de asigurare a populației cu carne și produse de carne, pește și produse de pește, unt, zahăr, produse zaharose, conserve și alte produse.

Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și C.C. al P.C.U.S. au hotărât: Să se sporească considerabil în anul 1954-1956 producția mărfurilor alimentare, să se îmbunătățească calitatea, sortimentul și ambalajul lor și să se îndeplinească cu mult înaintea de termen sarcina de producție a mărfurilor alimentare stabilite prin planul cincinal pe anul 1955. Hotărârea prevede o creștere simțitoare a producției tuturor mărfurilor alimentare de bază. S'a hotărât sporirea considerabilă

a producției de carne, mezeluri, conserve de carne și alte produse de carne. In 1954 vor fi produse 2.180.000 tone carne, adică 174% față de 1950. In 1955 producția de carne se va cifra la 2.550.000 de tone, iar în 1956 — la 3 milioane tone, adică de 2,4 ori mai mult decât în 1950.

In perioada 1954-1956 vor fi puse în funcțiune 144 de întreprinderi pentru prelucrarea cărnii.

Hotărârea prevede mărirea considerabilă a flotei de pescuit, construcția de fabrici de conserve și de instalații frigorifere, precum și măsuri pentru lărgirea dezvoltării a pisciculturii.

In 1954 se va produce o cantitate de 476.000 de tone unt, în 1955 — 560.000 de tone, iar în 1956 — 650.000 de tone, adică de două ori mai mult decât în 1950.

Brânzeturile respective 97.000 de tone, 135.000 de tone și 160.000 de tone, adică de 2,3 ori mai mult decât în 1950. In 1956 producția de uleiuri vegetale se va ridica la 1.650.000 tone, adică va crește de 2,1 ori față de 1950.

A fost elaborat un vast program de dezvoltare a industriei zahărului. In 1954 se vor fabrica 4.300.000 de tone de zahăr tos, în 1955 — 4.800.000 de tone și în 1956 — aproximativ 5.300.000 de tone, adică de 2,1 ori mai mult decât în 1950. Producția de zahăr cubie va crește de 2,6 ori și va atinge 1.800.000 de tone în 1956.

Ținând seama de faptul că în ultimii ani s'a remarcat o cerere sporită pentru produse de patiserie de mai bună calitate, și în special pentru produsele din făină de grâu de calitate superioară (franzele, chifle, biscuți etc.), în timp ce consumul de pâine obișnuită a scăzut, Hotărârea cere să fie mărită producția de franzete și chifle din făină de seacă și grâu și din făină de grâu de calitate superioară.

Producția de paste făinoase urmează deosemena să sporească. In 1954 ea se va ridica la 872.000 de tone, în 1955 la 1.030.000 de tone, adică de 2,3 ori mai mult decât în 1950. Unul din capitolile Hotărârii se ocupă de producția de conserve de legume, pătlăgele roșii și fructe. Fabricile de conserve ale Ministerului Industriei mărfurilor alimentare al U.R.S.S. vor produce în 1954 până la 1.780 milioane cutii, iar în 1955 — 2.045 milioane cutii de conserve. In 1956 producția totală de conserve de tot felul (carne, pește, lapte, legume, pătlăgele roșii și fructe) se va ridica la 4.150 de milioane cutii sau de 2,9

ori mai mult decât în 1950. Producția de bere și băuturi răcoritoare din fructe va crește considerabil.

In 1954 producția de vin va fi de 30.370.000 de decaltri, iar în 1955 — o cantitate de 34.450.000 de decaltri, adică de 2,4 ori mai mare decât în 1950. Producția de șampanie va fi în 1955 de 20 milioane de sticle, ea va fabrica o cantitate de coniac de 3,7 ori mai mare decât în 1950. Vor fi construite uzine de vinificație în primul rând la Moscova, Leningrad, Novosibirsk, Haborovsk, Colembinsk și în alte orașe. Hotărârea prevede deosemena măsuri pentru creșterea continuă a producției de țigări, parfumuri și produse cosmetice.

Ultimul capitol al Hotărârii se ocupă de asigurarea material-technică și de investițiile în industria mărfurilor alimentare. Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și Comitetul Central al P.C.U.S. consideră necesar să se sporească considerabil producția de mașini și de aparate automate și în înalt randament, pentru asigurarea unei automatizări și mecanizări cât mai rapide a proceselor de producție a mărfurilor alimentare.

Hotărârea trasează Ministerului construcției de mașini sarcina să producă și să livreze Ministerului Industriei mărfurilor alimentare al U.R.S.S. utilaj în valoare de 530 milioane ruble în 1954 și de 800 milioane ruble în 1955, iar începutul anului 1956, uzinele constructoare de mașini pentru industria alimentară vor avea capacitatea de a livra utilaj pentru industria alimentară în valoare de 1.100 milioane ruble.

In incheiere, Hotărârea declară: Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și Comitetul Central al P.C.U.S. consideră asigurarea unui avânt impetuos al producției mărfurilor alimentare drept una din cele mai importante sarcini ale tuturor organelor sovietice, de partid și sindicale.

Este de datoria tuturor lucrătorilor din întreprinderile și organizațiile industriei mărfurilor alimentare să lădăzeze lipsurile existente în activitatea industriei; să depună toate eforturile pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor prevăzute în această Hotărâre în vederea sporirii considerabile a producției mărfurilor alimentare, a îmbunătățirii calității lor și a ridicării nivelului calitativ al muncii în producție, asigurând astfel în anul imediat următor o abundență de mărfuri alimentare de calitate superioară în Uniunea Sovietică.

Avântul economiei poloneze

VARSOVIA 31 (Agerpres). — P.A.P. transmite:

Comisia de Stat a Planificării economice a dat publicității comunicatul cu privire la rezultatele îndeplinirii planului economiei naționale a Poloniei pe cel de al III-lea trimestru al anului 1953.

In trimestrul III, planul producției industriale globale a fost îndeplinit în proporție de 105%, iar planul pe primele nouă luni ale acestui an a fost îndeplinit cu 104%.

In trimestrul III a fost depășit considerabil planul producției la fontă, oțel, laminat, cupru, extracția de mîneruri de fier, zinc și cositor, extracția de cărbune, producția de energie electrică, de autocamioane, tractoare, precum și țesături de bumbac, lână, în și mătase, încălțăminte, aparate de radio, motocicletă, mașini de cusut, produse de cofetărie și alte mărfuri.

Anul acesta, din cauza condițiilor atmosferice nefavorabile, recolta de culturi cerealiere a fost în unele regiuni ele țării mai mică decât cea de anul trecut. Cu toate acestea, recolta de seclă de za-

hăr a depășit cu 9% pe cea din anul 1952, iar recolta de cartofi cu 17%.

In primele nouă luni ale acestui an agricultura poloneză a primit 5.900 tractoare, 8.200 semănătoare, peste 300 combine cerealiere, 1.700 acceratori de tractor și cu tracțiune animală, 2.800 secerători-legătoare și 1.300 batoaze.

La sfârșitul lunii Septembrie a.c. numărul stațiilor de mașini și tractoare s'a ridicat la 393. La sfârșitul trimestrului III existau în țară 8.067 cooperative agricole de producție.

In trimestrul III, planul zilnic mediu de transport a fost îndeplinit la transportul feroviar cu 110%, la transportul auto cu 103%.

In trimestrul III, populația a cumpărat cu 9% mai multă pâine și făină, cu 7% mai multe ouă, cu 16% mai multă carne, cu 41% mai multe gălămi decât în perioada corespunzătoare a anului trecut.

A fost deosemena vândută o cantitate mai mare de mărfuri de consum popular. Productivitatea muncii a crescut cu 13% față de trimestrul III al anului 1952.

Sedința Comisiei mixte sovieto-germane

BERLIN 21 (Agerpres). — A.D.N.

La 30 Octombrie a avut loc prima sedință a Comisiei mixte sovieto-germane constituită în conformitate cu capitolul 2 al protocolului de la Moscova din 22 August 1953. „Cu privire la încheierea percepșilor reparațiilor germane și la alte măsuri pentru asigurarea obligațiilor economico-financiare ale Republicii Democratice Germane legate de urmările războiului”.

Ca membri ai Comisiei mixte sovieto-germane au fost numiți de guvernul Republicii Democratice Germane: Fritz Selman, (președinte), Paul Strassenberger și Willy Rumpf, iar de guvernul Uniunii Sovietice I. F. Semiclastnov (președinte), S. P. Trofimov și N. L. Bibein.

In cadrul primei sale sedințe, Comisia a discutat o serie de probleme organizatorice și a trasat măsuri în legătură cu transferarea întreprinderilor, care urmează să înceapă la 1 Ianuarie 1954.

La sedința au luat parte Kurt Lehman, ministru adjunct de finanțe al Republicii Democratice Germane, B. P. Martenov, reprezentant comercial al U.R.S.S. în R.D.G. și S. A. Fomenko, șef-sedință al administrației bunurilor sovietice din Germania.

Primele impresii despre o carte de neuitat

VERONICA PORUMBACU

Am avut pe stradă un cires. Se juca copilul într-o zi de Mai sub cirentele ca niște brațe încâlcite de flori. Treceau tineri cu primul zâmbet de lubre înfiorat pe buze. Era soare. Adierea caldă își trecea degetele prin părul trectătorilor.

Doada, s'a stărnit o furtună. Nu un ropot de primăvară de câteva minute, ci un vârtej nemaipeomenit, apoi o ploaie cu plătă. Copiii s'au dus care încotro. Florile s'au scuturat. Tinerii și-au risipit. Pe strada mea a rămas un cires fără flori, fără primăvară.

Mulți ani, tragedia florilor în furtună mi-a rămas săpată fără să știu în cine știe ce unghier al sufletului, țâșnind deodată înaintea mea, odată cu lectura primelor pagini din „Tânără Gardă”.

Naveam în față un simplu pom în floare. Aveam un buchet de flori crescute într-un oraș de pe malurile Donului. Uliana Gromova, codena sovietă, cu buza albă și Oleg cel cumpănat; Valca cea cărnoșă și bună; Sasa cea arsă de soare; deschis romanul în care Al. Fadeev dezvoltă nemărginita bogăție sufletească a eroilor săi.

Antotimp în care aceste flori se ogîndeau în apele Donului, în primele pagini ale cărții, era toamna. Dar primăvara trăia în toată viața lor.

Pe fereastră deschisă a primăverii tinerilor a năvălit deodată o vârtje nemaipeomenit: „când e absolută școala, și își luară rămas bun dela profesori și dela organizațiile lor de Comsomol, războiul îl privi drept în ochi”. Și totuși, nici retragerea vemeală a armatei sovietice, nici ocupația hitleristă, nici arestările și uciderea în masă, nici femitețele și srecăturile n-au putut frânge lujerile florilor din Crasnodon.

Departe de mine gândul că aș putea analiza și cuprinde măcar în parte, problemele ridicate de această carte clasică a literaturii sovietice. Ediția a doua, procurată și îmbogățită, abia a ieșit de sub tipar. Cece scriu este însă expresia

imediată a sentimentelor ce mi le-a trezit buchetul proaspăt cules al „Tineri Gardzi”.

Care este taina rezistenței în furtună a acestor flori, care este taina vitejiei tinerilor în fața celor mai cumplite torturi, în fața morții chiar?

Firul întregii cărți, în forma ei cea nouă, este povestea fără seamă a rezistenței tinerilor din Dombess, legată strâns cu lupta cea mare a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Tinerii aceștia au crescut sub privegherea partidului, pe un pământ unde omul nu mai este demult rob omului, unde lămurile au fost rupte în luptă, acum aproape treizeci și șase de ani, prin Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Ajunși sub ocupație în orașul pierdut în seapă, ei se află deodată față în față cu cea mai barbară sclavie: fascismul. Pentru ei, problema de viață și de moarte: „a fi sau a nu fi” se pune cu o acuitate sălbetească. Născuți într-o lume intelectuală, dela Revoluție încoace, pe adevăr, pe libertate, pe dreptate — într-o lume a omului — ei se vad deodată prăbușiți într-o lume a fiarei. Crescuți „în atmosfera curată și răvna de a deveni mai buni”, în care „orice argument grosolan al forței era de neconceput, ca și un furt, o crimă, sau o călcare de jurământ”, ei, se pomenește intr-o altă lume, în care furtul, crimă, călcarea de jurământ devin legi.

Cum răspund tinerii din Crasnodon întrebării cruciale: „a fi sau a nu fi”? Acceptă legile junglei, sau luptă pentru lupta omului, a valorilor, a drepturilor sale? Oleg Cosevici, Uliana Gromova, Vania Zemmuhov, Liubov Sevțova, Serghei Tiulenin, Valia Borț, Jora Arutunian, au biografiile deosebite. Unii sunt născuți veniți în Ucraina, alții ucrainieni din țara în flu. Unii sunt fi de muncitorii, alții de țărani. Unora le mai trăește tatăl care le-a vegheat copilăria, alții sunt orfan demult, și nu numai biografiile li deosebite, dar și fiirile. Unul e rezeptiv,

altul înveșă să cumpănească acțiunile cu maturitatea unui luptător încercat; unul e dușos, altul glumof; unul cu spirit practic, altul visător; unul om de acțiune, altul îndrăgostit de poezie. Dar oricare le-ar fi biografia, orice ar fi avântul, tinerii aceștia răspund la întrebarea de răsunor, prin cuvintele rostite odată de Serghei Tiulenin, surorii sale, Nadia: „Mai bine moartea, decât să ling cismele sau să steu cu mâinile n sâni!”

Dar reacție firească — trecerea la acțiunile curajoase izolate a acestor tineri, răspunsul exclusiv spontan al unor inimi curate care au început să bată într-o lume liberă de sclavie — n'ar fi fost deajuns ca numele lor să se sepe în inimile noastre.

Semnificația celor mai de seamă fapte eroice n'ar fi det încă imaginea luptei deosebite organizat — și tocmai deaceia eficace — de întregul popor. Forta care a izbutit să înmănușeze buchetul reacțiilor tinere, sincere, viteze, depășite cu mult posibilitățile fizicului din eroi, luptă în parte. Ea e aceeași forță care luminează drumul popoarelor, așemni inimii lui Danco din povestirea lui Maxim Gorchii. Este partidul clasei muncitoare.

In noua ediție a „Tineri Gardzi”, inima aceasta se aude până departe în spațiul și timp, răsunând în înălțimea idealurilor umane și în adâncul sufletului eroilor. Și este caracteristic pentru conștiința scriitorului sovietic că Al. Fadeev, cel care a conturat în „Infrângerea” unul din primele chipuri ale omului nou, s'a refăcut o carte, de mare valoare, lăbuz, prețuia de popor, distinsă cu Premiul Stalin de gradul I. A făcut-o printr-un, înțelegând critica exigentă dar caldă a cititorilor și a proesel, el a văzut că romanului li lipsa imaginea puternică, limpede, a partidului, chipurile de neuitat ale comunistilor, ale generației mai vechi care a educat și îndrumat pe tinerii luptători.

Ea a găsit în critica aceasta prietenia adevărată pe care a zugrăvit-o în paginile cărții — aspră și caldă totodată. Studii, discuții, consfătuiri, critica partidului

l-au dovedit dragostea poporului întreg pentru „Tânără Gardă” și necesitatea de a ridica valoarea ideologică-artistică a romanului. Și, ca un scriitor exigent față de sine, el a trecut dela înțelegerea critică, la refacerea primel ediții. N'a fost vorba de simplă modificări. Fadeev a bătut din nou căile tinerilor din Dombess, și, la fața locului, viața i-a oferit elemente noi, dezvoltate abia după tipărirea primel ediții. Autentă a creat capitolul nou, figuri și episoade noi, teste organice în canavaua cărții.

Partidul nu este o abstracție, un crez. El se intrupează în oameni. Și „Tânără Gardă” se făurește și crește, îndrumată de Filip Petrovici Luțicov, care, împreună cu inginerul Baracov, urmează indicațiile lui Ivan Feodorovici Protenco, rămânând să conducă organizația de partid din ilegalitate. Sunt personajii care ne ajută să înțelegem mai bine nu numai viața și victoria poporului sovietic, dar și viața, acțiunile, caracterul tinerilor înfățișați în carte.

„Tânără Gardă” apare acum ca o continuare firească a tradiției comunistilor încreștiți. Pe Luțicov îl înfrățim deose episodice în prima versiune. Astăzi, nu numai că ocupă capitolul întregi, dar devine, prin rolul lui, o figură centrală. Seful secției mecanice dela Atellerle mineilor din Crasnodon intrase în partid la moartea lui Lenin. Dar nu n'i-a aprobe numai vechimea „promotiv” sale și activitatea trecută de deputat. El găsește, sub ocupație, energia și mijloacele de a crește oameni, de a-i matura pe tineri fără a le stârbi din avântul tinerece. Aceasta calitate de „activist-educator” este — după cum spune Fadeev, caracterizând una din principalele trăsături ale comunistului — o necesitate firească, a doua sa natură.

Protenco, îndrăgostit și din prima ediție, capătă noi proporții în cea de a doua. Minunatul conșcutor și organizator de oameni are în viața sa de familie — unită în cluda chilometrilor și timpului cel departe pe soți în război — o țară și o delicată a sentimentelor care a depășit nevoia unor „permanente manifestări exterioare”. Ca „jermanul său epuză”, ele izbucnesc în zilele de cumpănă, la fel de tinere, la fel de înfricătoare, întărindu-le pe amândoi în lupta comună.

Adâncirea caracterelor mature a antrenat și modificări de structură. Ea a îngustat autorului să ridice de pe umerii li nerilor eroi poveri care le depășesc vârsta lor. Oleg nu mai e, ca în prima ediție, un luptător încercat, gate format la săpesezeze ani. E un comsomolist care se maturizează sub ochii noștri.

Toate prefecerile de structură și caracter, de construcție și de amănunte, sunt semnificative. Și câte învățăminte ar putea trage un prozator din studiul comparativ al celor două versiuni! Iar pentru cititorul ce-și amintește prima formă a romanului, ediția a doua înseamnă o carte nouă, mai bogată și cu mai mult farmec. Un lucru o împede: caracterole conturate ale comunistilor creează suporul moral al acțiunii, fundalul pe care ea se desfășoară.

Accesul fundal complex și organizat, departe de a micșora dimensiunile eroilor, face să se protejeze destinele lor cu toată amplexarea unei tragedii antice și cu toată bogăția de idei și sentimente a unor oameni sovietici. E potosul cărții lui Fadeev.

Primul volum ne face să iubim pe fiecare erou, sentimentele și visele lui. Multe pagini s'au închinat în literatura universală acestui sentiment mare, puternic, înăst-omnesc. Al. Fadeev a scris în paginile „Tineri Gardzi” o adevărată odă a prieteniei. Cine ar putea uita refuzul Ulianei de a se evăcuca, atunci când prietena ei Valia nu are loc în căruța cu care trebuie să plece, deși Valia o îndeamnă să se salveze? Când ar putea pâlă amintirea fericiții lui Serghei Tiulenin care, în drum spre locul de execuție și văgăut de cazele îndurate, desface cu dinții frânghila ce lega un tovarăș, făcând cu puțință fuga lui?

„Prietenie! spune unul din eroii lui Fadeev. Căți oameni pe lumea asta nu spun acest cuvânt, înțelegând doar o conservativă plăcută la un pahar cu vin și o îngânduri reciprocă pentru slăbăciunile lor. Dar ce legătură au toate acestea cu prietenia? Nu, noi ne răfăm pentru orice, nu ne crăm din decol amoral propriu și cu atât mai vârtos atunci când nu cădem de acord asupra unui lucru. Dar prietenia noastră nu face decât să crească, să devină mai matură, mai trainică”. Sunt, am putea spune, dimensiunile sovietice ale sentimentului etern omnesc.

Dragostea abia mijlită a lui Oleg pentru Lena, ce se prefăce în ură când fata se „dă cu nemții”, puternicul sentiment de iubire între Valia și Serghei, relațiile la fel de tinerești după anul de căsnicie, gîngăse și totodată mature, între Protenco și Lena, nu au stău înădă precis ce profesie își vor alege. Dar știu, ca Liuba, că înțeleg stat sovietic pot deveni radiotelegrafisti sau actori, ingineri sau poez, fiindcă toate drumurile își sunt deschise. Durerea și revolta se nește în cititor atunci când vede că nici dragostea mijlită nu are timp să

înflorască, nici focul sacru să ardă, luminând! E durerea cititorului, e durerea omului care are copii sau frați, e durerea omului, atunci când cele mai elementare sentimente omenești sunt călcate în picioare și când viețile tinere sunt rețezate. Dar durerea e cu atât mai mare cu cât mamele adolescenților din „Tânără Gardă” n'au mai apucat sălă mângăie o ultimă oară. Deaparte era Elena Nicoletiana Coșevale, când Oleg își făcea în clădirea poliției din Rovenchi bilanțul scurtel sale vieți: „B drept că n'am decât săpesezeze ani, dar nu sunt vinevat că drumul meu în viață a fost atât de scurt... Ce poate să mai sperie? Moartea? Chiar n'urle? Toate acestea le voi putea îndura... Desigur că fi vrut să mor altfel, ca amintirea mea să rămână în inima omienilor. Nu! n'lmic însă, pot să mor și așa, neștut de nimeni. Doar așa ca mine mor acum milioane de oameni, și ei tineri, și ei îndrăgostiți de viață. Ce aș putea să-mi reproșez? N'am mințit și n'am căutat în viață călă lătrănească. Uneori am fost poate ușuratic, am avut chiar sălbăciuni, dar numai din pricina bunătății și a marii a inimii mele... Asta nu e cine știe ce vină la săpesezeze ani! Nici fată, cirea care mi-a fost dată mie n'am cunoscut-o pe deplin. Și totuși, mai simt ferici! Fericit că nu m'am trăit ca un vierme, ci am luptat... Mama mi! spunea în tădeuna: „Șolmul meu”... Nu, n'am să trădeza cauza pentru care am luptat, nici încrederea tovarășilor mei. Moartea e-am fi tot atât de curată cum mi-a fost viața...”

Acastă purtate sufletească, vie și strălucitoare, o caracteristică tinerilor crescuți într-o lume nouă și înconjurată de grija unei generații călitate în luptă. Tocmai această purtate, zugrăvită cu avânt și încrezătoare, cu duloșie și humor, a pus în limpezime pe unii critici din țările capitaliste. Obșnuși cu amărăciunea cărților decadente, cu instinctivele forșnice ale greaței de a trăi a „eroilor”, au bușirea lumii lor, ei au repositat lui Fadeev încă dela prima ediție, că ar fi descript tineri „neverosimili”, fără vicli și Josnici!

Dar Oleg Coșevici și prietenii săi au trăit cu adevărât. Iar ce personajii de roman, el reflectă tot atât de adevărat chipul tinerului sovietic, superioritatea moralei sale ca și a literaturii realismului socialist în general. Ei sunt și pentru oamenii din patria noastră exemple de urmat, martori ai unei generații care va duce în istorie la falma tuturor celor care au ști

